

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref | Google Scholar
SJIF Impact Factor 3.5 | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12022026.29>

The Historical Evolution of Bharatanatyam Banis and an Aesthetic Analysis of Their Distinctive Artistic Features

Dr. Thushyanthy Juliyan Jeyapragash^{ID*},

Senior Lecturer in Dance,
Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,
Eastern University, Sri Lanaka

*Corresponding Author Email: julithushy@gmail.com, Tel: +94777246518

Article Info

Received on 27-June-2026, Revised on 29-June-2026, Accepted on 29-June-2026, Published on 10-July-2026

ABSTRACT

This study examines the historical evolution of the various Banis (styles) of Bharatanatyam and analyzes their distinctive aesthetic characteristics. Although Bharatanatyam is recognized as a unified classical dance tradition, it has developed unique stylistic dimensions through different guru-shishya (teacher-disciple) lineages and regional cultural traditions. The study traces the origins and development of the Thanjavur Bani, which was systematized by the Tanjore Quartet during the nineteenth century, along with its subsequent stylistic branches, namely the Pandanallur and Vazhuvoor Banis. It also examines the emergence of the Kalakshetra Bani, restructured by Rukmini Devi Arundale in the twentieth century, as well as the Kanchipuram and Melattur Banis.

Furthermore, the research comparatively analyzes how each Bani differs in its execution of adavus (basic dance movements), hastas (hand gestures), abhinaya (expressional techniques), and costume traditions. It also investigates the aesthetic transformations that occurred as Bharatanatyam evolved from a temple-based ritual tradition into a modern stage performance art. Finally, the study emphasizes the significant role of these Banis in preserving the diversity and richness of Bharatanatyam while highlighting the importance of safeguarding these stylistic traditions within the contemporary cultural landscape.

KEYWORDS: Bharatanatyam Banis, Historical Evolution, Traditional Lineages, Abhinaya, Adavus, Tanjore Quartet, Aesthetics.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

பரதநாட்டியப் பாணிகளின் வரலாற்றுத் தோற்றமும் அவற்றின் தனித்துவமான கலைக்கூறுகளின் அழகியல் பகுப்பாய்வும்

¹கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (நடன நாடகத்துறை),
சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பரதநாட்டியக் கலையில் காலப்போக்கில் உருவான பல்வேறு 'பாணிகள்' (Bani / Style) மற்றும் அவற்றின் வரலாற்றுப் பின்னணியை இந்த ஆய்வானது விரிவாக ஆராய்கிறது. பரதநாட்டியம் என்பது ஒரு பொதுவான கலை வடிவமாக இருந்தாலும், அது வெவ்வேறு குருகுல மரபுகள் மற்றும் புவியியல் அமைப்புகளின் அடிப்படையில் தனித்துவமான பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக, 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சை நால்வரால் முறைப்படுத்தப்பட்ட 'தஞ்சாவூர் பாணி', அதன் கிளைகளாக உருவெடுத்த 'பந்தனைநல்லூர்' மற்றும் 'வழுவூர்' பாணிகள், மற்றும் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் ருக்மிணிதேவி அருண்டேல் அவர்களால் சீரமைக்கப்பட்ட 'கலாசேஷத்ரா' பாணி, காஞ்சிபுரம் பாணி, மெலட்டுர் பாணி ஆகியவற்றின் தோற்றம் குறித்து இந்த ஆய்வு விளக்குகிறது. ஒவ்வொரு பாணியிலும் கையாளப்படும் அடவுகள், முத்திரைகள், அபிநய நுணுக்கங்கள் மற்றும் ஆடை அலங்காரங்கள் எவ்வாறு ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுகின்றன என்பதைத் தரவுகளுடன் இந்த ஆய்வு மெய்ப்பிக்கிறது. மேலும், கோயில் மரபிலிருந்து மேடை மரபிற்கு இக்கலை மாற்றமடைந்த போது, இந்தப் பாணிகள் எவ்வாறான அழகியல் மாற்றங்களைச் சந்தித்தன என்பதையும் இக்கட்டுரை அலசுகிறது. முடிவாக, பரதநாட்டியத்தின் பன்முகத்தன்மையை நிலைநிறுத்துவதில் இந்தப் பாணிகளின் பங்கு மற்றும் இன்றைய நவீன கால சூழலில் அவற்றின் பாதுகாப்பு குறித்த அவசியத்தை இந்த ஆய்வு வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச் சொற்கள் - பரதநாட்டியப் பாணிகள், மரபுவழித் தோற்றம், அபிநயம், அடவுகள், தஞ்சை நால்வர், அழகியல்

முன்னுரை

“ஆடல் காணார் அருந்தவம் செய்தாரே” - என்ற கூற்றுக்கிணங்க, உலகின் மிகப்பழைமையான மற்றும் செழுமையான கலை வடிவங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்வது பரதநாட்டியம் ஆகும். தென்னிந்தியாவின் கோயில் கருவறைகளில் ‘சதிர்’ என்ற பெயரில் முகிழ்த்த இக்கலை, இன்று உலக அரங்கில் இந்தியப் பண்பாட்டின் அடையாளமாக மிளிக்கிறது. பரதநாட்டியம் அதன் நீண்ட கால வரலாற்றில் பல்வேறு புவியியல் மாற்றங்களையும், கலை நுணுக்கங்களையும் சந்தித்துள்ளது. ஒரு கலை வடிவம் வெவ்வேறு குருமார்களின் கற்பனைத் திறத்தாலும், அந்தந்தப் பகுதிகளின்

கலாசாரத் தாக்கத்தாலும் உருமாறும்போது அவை 'பாணிகள்' (Bani) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஒரு ஆற்றின் கிளைகள் எப்படி வெவ்வேறு திசைகளில் பாய்ந்தாலும் அதன் மூலம் ஒன்றே, அதுபோலவே தஞ்சாவூர், வழுவூர், கலாசேஷத்ரா, பந்தனைநல்லூர், காஞ்சிபுரம் மற்றும் மெலட்டுர் போன்ற பாணிகள் பரதநாட்டியத்தின் அடிப்படை மாறாமல், அதற்கே உரிய தனித்துவமான உடல் அசைவுகள், தாளக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் அழகியல் கூறுகளுடன் வளர்ந்துள்ளன. இக்கட்டுரையானது, இப்பாணிகளின் தோற்றம், அவற்றின் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் இக்கலைக்கு மெருகூட்டும் ஆஹார்ய அலங்காரங்கள் குறித்து விரிவாக ஆராய்கிறது.

பாணிகள்

பரதநாட்டியம் என்பது வெறும் நடனம் மட்டுமல்ல, அது பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த ஒரு கலைப் பொக்கிஷம். காலப்போக்கில் பல்வேறு குருமார்கள் மற்றும் அரசவைகளின் ஆதரவால், பரதநாட்டியத்தில் தனித்துவமான 'பாணிகள்' (Styles/Bani) உருவாயின. பாணி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட குரு பரம்பரையின் தனித்துவமான நடன முறை, உடல் அசைவுகள் மற்றும் அபிநய வெளிப்பாடுகளைக் குறிக்கும்.

தஞ்சாவூர் பாணி

தோற்றம் மற்றும் வரலாறு

தஞ்சாவூர் பாணி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் இரண்டாம் சரபோஜியின் அரசவையில் இருந்த தஞ்சை நால்வர் சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகியோரால் முறைப்படுத்தப்பட்டது. இவர்களே இன்று நாம் மேடையில் காணும் 'மார்க்கம்' (அலாரிப்பு முதல் தில்லானா வரை) எனப்படும் வரிசைக்கிரமத்தை வடிவமைத்தவர்கள். எனவே, இந்தப் பாணியே மற்ற அனைத்து பாணிகளுக்கும் அடிப்படைத் தாயாக விளங்குகிறது.

உடல் மொழி மற்றும் அடவுகள்

நேர்த்தி மற்றும் கம்பீரம்: தஞ்சாவூர் பாணியில் அடவுகள் மிகவும் விரிவாகவும், நேர்த்தியாகவும் இருக்கும். இதில் உடலின் நிலைகள் (Postures) மிகத் துல்லியமாக இருக்க வேண்டும்.

அரைமண்டி: இந்தப் பாணியில் அரைமண்டி நிலை மிகவும் ஆழமாகவும், கால்கள் பக்கவாட்டில் சரியாக 180 டிகிரியில் திரும்பியும் இருக்க வேண்டும்.

முழுமையான அசைவுகள்: கைகளின் அசைவுகள் அரை குறையாக இல்லாமல், முழுமையான வட்டப் பாதையிலோ அல்லது நேர்கோட்டிலோ அமையும்.

அபிநயம்: தஞ்சாவூர் பாணியின் ஆன்மாவே அதன் அபிநயம்தான்.

பக்தி மற்றும் சிருங்காரம்: இதில் பாடல்களின் பொருளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். இறைவனை நாயகனாகவும், தன்னை நாயகியாகவும் கருதும் 'மதுர பக்தி' அல்லது 'சிருங்கார' பாவங்கள் இதில் மிக நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்தப்படும்.

இயல்பான உணர்வுகள்: முக பாவனைகள் மிகைப்படுத்தப்படாமல், அதே சமயம் பார்ப்பவர் மனதில் உணர்வுகளைத் தூண்டும் வகையில் யதார்த்தமாக இருக்கும்.

தாளக்கட்டு மற்றும் லயம்

கனமான தாளங்கள்: தஞ்சாவூர் பாணியில் தாளக்கட்டுகள் மிகவும் கம்பீரமாக இருக்கும். 'தத்தையத் தா' போன்ற சொற்கட்டுகள் அழுத்தமாக ஒலிக்கப்படும்.

தீர்மானங்கள்: ஒரு பாடலின் இடையில் வரும் ஜதிகள் அல்லது தீர்மானங்கள் மிகவும் சிக்கலான கணித அமைப்புகளைக் கொண்டிருப்பினும், அவை நடனத்தோடு இயல்பாகக் கலந்திருக்கும்.

வழுவூர் பாணி (Vazhuvoor Bani)

வழுவூர் பாணி என்பது பரதநாட்டியத்தின் மிகவும் நளினமான மற்றும் வசீகரமான பாணிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள 'வழுவூர்' எனும் ஊரைச் சேர்ந்த பி. ராமையா பிள்ளை அவர்களால் இந்தப் பாணி உலகத்தரம் வாய்ந்ததாக மாற்றப்பட்டது.

தோற்றம் மற்றும் ஆன்மீகப் பின்னணி

வழுவூர் கிராமம் சிவபெருமான் யானையை அடக்கிய 'கஜசம்ஹார மூர்த்தி' ஆக வீற்றிருக்கும் தலம். எனவே, இந்தப் பாணியில் சிவபெருமானின் நடன அசைவுகள், குறிப்பாகச் சிலையையொத்த நிலைகள் (Statuesque poses) அதிகம் இடம்பெறும். இந்தப் பாணியைச் சார்ந்த கலைஞர்கள் தங்களின் நடனத்தைத் தொடங்கும் முன் 'கஜசம்ஹார' தியானத்தைச் செய்வது வழக்கம்.

உடல் மொழி: நளினம் மற்றும் வளைவுகள்

உடல் வளைவுகள்: மற்ற பாணிகளை விட வழுவூர் பாணியில் உடல் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை (Flexibility) அதிகம். இதில் 'லாவண்யம்' அல்லது மென்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு.

சிற்ப நிலைகள்: நடனத்தின் இடையில் திடீரென்று அப்படியே ஒரு சிலையைப்போல நிற்கும் 'நிறுத்தங்கள்' (Pauses) இந்தப் பாணியின் தனி அடையாளம். இது மேடையில் ஒரு புகைப்படத் தன்மையை உருவாக்கும்.

அபிநயம்: இயல்பான உணர்வுகள், வழுவுர் பாணியில் அபிநயம் மிகவும் தத்ரூபமாக இருக்கும்.

கண்கள் மற்றும் புருவங்கள்: இதில் கண்களின் அசைவுகளும் புருவங்களின் அசைவுகளும் மிக நுணுக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

முக பாவனைகள்: ஒரு கதையைச் சொல்லும்போது அல்லது உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும்போது மிகவும் யதார்த்தமாக, பார்ப்பவர்களுக்கு எளிதில் புரியும் வகையில் அமைந்திருக்கும்.

மேடை உத்திகள் மற்றும் வேகமான தாளக்கட்டுகள்: அடவுகள் மென்மையாக இருந்தாலும், ஜதிகள் அல்லது தாளக் கோர்வைகள் மிகவும் வேகமாகவும், விறுவிறுப்பாகவும் இருக்கும்.

பரந்த மேடைப் பயன்பாடு: கலைஞர் மேடையின் ஒரு முனையிலிருந்து மறுமுனைக்குச் செல்லும் அசைவுகள் (Chari adavus) இந்தப் பாணியில் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

வழுவுர் பாணியின் முக்கிய அடையாளங்கள்

ஜதி அமைப்பு: சொற்கட்டுகள் ஒரு மெல்லிசைத் தன்மையுடன் இருக்கும்.

ஆடம்பரமான உடைகள்: மற்ற பாணிகளை விட வழுவுர் பாணியில் உடைகள் மற்றும் அணிகலன்கள் மிகவும் கலைநயத்துடனும், மேடை அழகைக் கூட்டும் வகையிலும் பயன்படுத்தப்படும்.

புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள்

வழுவுர் ராமையா பிள்ளையிடம் பயின்ற பல மேதைகள் இந்தப் பாணியை உலகறியச் செய்தனர்:

1. பத்மா சுப்ரமணியம் (இவரது பாணி 'பரதனிருத்தியம்' என அழைக்கப்பட்டனும், அடிப்படை வழுவுர் பாணியே).
2. வைஜெயந்திமாலா பாலி (திரைப்படங்களிலும் மேடைகளிலும் இந்தப் பாணியின் சிறப்பை உணர்த்தியவர்).
3. கமலா லக்ஷ்மணன் (குமாரி கமலா).

கலாசேஷத்ரா பாணி (Kalakshetra Bani)

கலாசேஷத்ரா பாணி என்பது 20-ஆம் நூற்றாண்டில் பரதநாட்டியத்தில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய மறுமலர்ச்சியின் அடையாளமாகும். இந்தப் பாணி உருவான விதம் மற்றும் அதன் தனித்துவமான இலக்கணங்கள் மிகவும் சுவாரசியமானவை.

தோற்றம் மற்றும் வரலாறு

இந்தப் பாணி ருக்மிணி தேவி அருண்டேல் அவர்களால் 1930-களில் உருவாக்கப்பட்டது. அப்போது "சதிர்" என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த நடனம் சமூகத்தில் நலிவடைந்த நிலையில் இருந்தது. ருக்மிணி தேவி, பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களிடம் நடனம் கற்றுக்கொண்டார். ஆனால், அவர் மேடை நாகரிகத்திற்கும், ஒரு கல்வி நிறுவன முறைக்கும் ஏற்ப அந்த நடனத்தைச் சீரமைத்து 'கலாசேஷத்ரா' பாணியை உருவாக்கினார்.

வடிவியல் துல்லியம்

கலாசேஷத்ரா பாணியின் மிக முக்கியமான அம்சம் அதன் நேர்கோட்டுத் தன்மை (Linearity) ஆகும். கோணங்கள்: கைகள் மற்றும் கால்களின் அசைவுகள் மிகத் துல்லியமான கோணங்களில் இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, கைகளை நீட்டும்போது அது தரையில் இருந்து சரியாக 180 டிகிரியில் இருக்க வேண்டும்.

அரைமண்டி: இதில் அரைமண்டி நிலை மிகவும் கண்டிப்பானது. முழங்கால்கள் பக்கவாட்டில் சரியாக விரிந்து, உடல் நேராக இருக்க வேண்டும். தளர்வான அசைவுகளுக்கு இங்கு இடமில்லை.

அசைவுகளில் கட்டுப்பாடு

மற்ற பாணிகளை விட கலாசேஷத்ராவில் ஒருவிதமான 'கம்பீரம்' மற்றும் 'அடக்கம்' இருக்கும்.

தேவையற்ற அசைவுகள் தவிர்ப்பு: கழுத்து அல்லது இடுப்பைத் தேவையில்லாமல் அசைப்பது இந்தப் பாணியில் தவிர்க்கப்படும்.

அபிநயம்: இதில் அபிநயம் மிகைப்படுத்தப்படாமல் மிகவும் கண்ணியமான முறையில் இருக்கும். பக்தியை வெளிப்படுத்துவதில் இந்தப் பாணிக்குத் தனி இடம் உண்டு.

சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் அழகியல்

ருக்மிணி தேவி நடனத்தில் மட்டுமல்லாது, அதன் தோற்றத்திலும் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார்:

உடை: இன்று பரவலாகப் பயன்படும் 'தார்' வைத்த சில்க் புடவை மற்றும் அந்த தனித்துவமான தையல் முறையை அறிமுகப்படுத்தியது கலாசேஷத்ராதான்.

பின்னணி இசை: கச்சேரிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆபாசமான அல்லது தேவையற்ற பாடல்களை நீக்கி, சுத்தமான கர்நாடக இசை மற்றும் தியாகராஜர் கிருதிகள் போன்றவற்றை இணைத்தார்.

மேடை அமைப்பு: மேடையில் விளக்குகள், பின்னணித் திரை மற்றும் நடராஜர் சிலை வைக்கும் முறை என ஒரு கலைக் கோயிலுக்கான அழகியலை உருவாக்கினார்.

புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள்

ருக்மிணி தேவியைத் தொடர்ந்து லீலா சாம்சன், சாரதா ஹேண்ட்மேன், சி.வி. சந்திரசேகர் மற்றும் தனஞ்சயன் தம்பதியினர் இந்தப் பாணியை உலகெங்கும் கொண்டு சென்றனர்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், தஞ்சாவூர் பாணி 'இயல்பானது' என்றால், கலாசேஷத்ரா பாணி 'செதுக்கப்பட்டது' இது ஒரு ஒழுங்குமுறையையும் கம்பீரத்தையும் நடனத்திற்கு வழங்கியது.

பந்தனைநல்லூர் பாணி (Pandanaillur Bani)

பந்தனைநல்லூர் பாணி என்பது பரதநாட்டியத்தின் மிகவும் சவாலான மற்றும் வலிமைமிக்க பாணியாகக் கருதப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் பாணியின் நேரடி வாரிசாகக் கருதப்படும் இது, அதன் தீவிரமான மற்றும் கடினமான உடல் உழைப்பிற்காகப் பெயர் பெற்றது.

தோற்றம் மற்றும் வரலாறு

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள பந்தனைநல்லூர் எனும் ஊரைச் சேர்ந்த மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை (1869-1954) அவர்களால் இந்தப் பாணி முறைப்படுத்தப்பட்டது. இவர் 'தஞ்சை நால்வர்' வழிவந்தவர். ருக்மிணி தேவி அருண்டேல், மிருணாளினி சாராபாய் போன்ற பல கலைஞர்களுக்கு இவரே ஆசானாக இருந்தார்.

உடல் வலிமை மற்றும் ஆழமான நிலைகள்

பந்தனைநல்லூர் பாணி ஒரு "தவம்" போன்றது. இதில் பின்வரும் அம்சங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன:

ஆழமான அரைமண்டி: மற்ற பாணிகளை விட இதில் 'அரைமண்டி' மற்றும் 'முழுமண்டி' நிலைகள் மிகவும் ஆழமாக இருக்க வேண்டும். இது கலைஞரின் உடல் வலிமையைச் சோதிக்கும் வகையில் அமையும்.

அதிவேக கால்தாளங்கள்: காலடி ஓசைகள் மிகவும் பலமாகவும், துல்லியமாகவும் இருக்கும். தாளத்தின் வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அசைவுகளின் தரம் குறையாமல் ஆடுவது இதன் சிறப்பு.

உடல் நீட்சி: கைகளை முழுமையாக நீட்டி, உடலை வளைத்துச் செய்யப்படும் 'முழுமையான' அசைவுகளுக்கு இதில் அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு.

அடவுகளின் கம்பீரம்

நேர்க்கோட்டுத் தன்மை: கலாசேஷத்ரா பாணிக்கு அடிப்படையாக அமைந்ததே இந்தப் பாணிதான். எனவே, இதிலும் கை, கால் நிலைகள் துல்லியமான கோணங்களில் அமையும்.

அலங்காரங்கள் தவிர்ப்பு: தேவையற்ற உடல் குலுக்கல்கள் அல்லது மென்மையான வளைவுகளைத் தவிர்த்து, ஒரு வீரமான அல்லது கம்பீரமான (Tandava quality) தோற்றத்தை இது கொடுக்கும்.

அபிநயம்: பாரம்பரிய முறை

நேரடியான வெளிப்பாடு: வழுவுர் பாணியைப் போல மிக நுணுக்கமான அல்லது மென்மையான அபிநயத்தை விட, உணர்ச்சிகளைத் தெளிவாகவும், நேரிடையாகவும் வெளிப்படுத்துவதில் இது கவனம் செலுத்துகிறது.

பக்தி நெறி: பெரும்பாலும் பழைய வர்ணங்கள் மற்றும் பக்திப் பாடல்களுக்கே இந்தப் பாணியில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள்

பந்தனைநல்லூர் பாணியை உலகிற்கு அடையாளம் காட்டியவர்களில் முக்கியமானவர்கள்:

1. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை (நிறுவனர்)
2. மிருணாளினி சாராபாய்
3. சாந்தா ராவ்
4. ஜட்டு பிள்ளை

சுருக்கமாகச் சொன்னால், வழுவுர் பாணி ஒரு 'பெண்மையின் நளினம்' (Lasya) என்றால், பந்தனைநல்லூர் பாணி ஒரு 'ஆண்மையின் கம்பீரம்' (Tandava). இது கலைஞரின் ஒழுக்கம் மற்றும் உடல் உறுதியைப் பறைசாற்றும் ஒரு பாணியாகும்.

காஞ்சிபுரம் பாணி (Kanchipuram Bani)

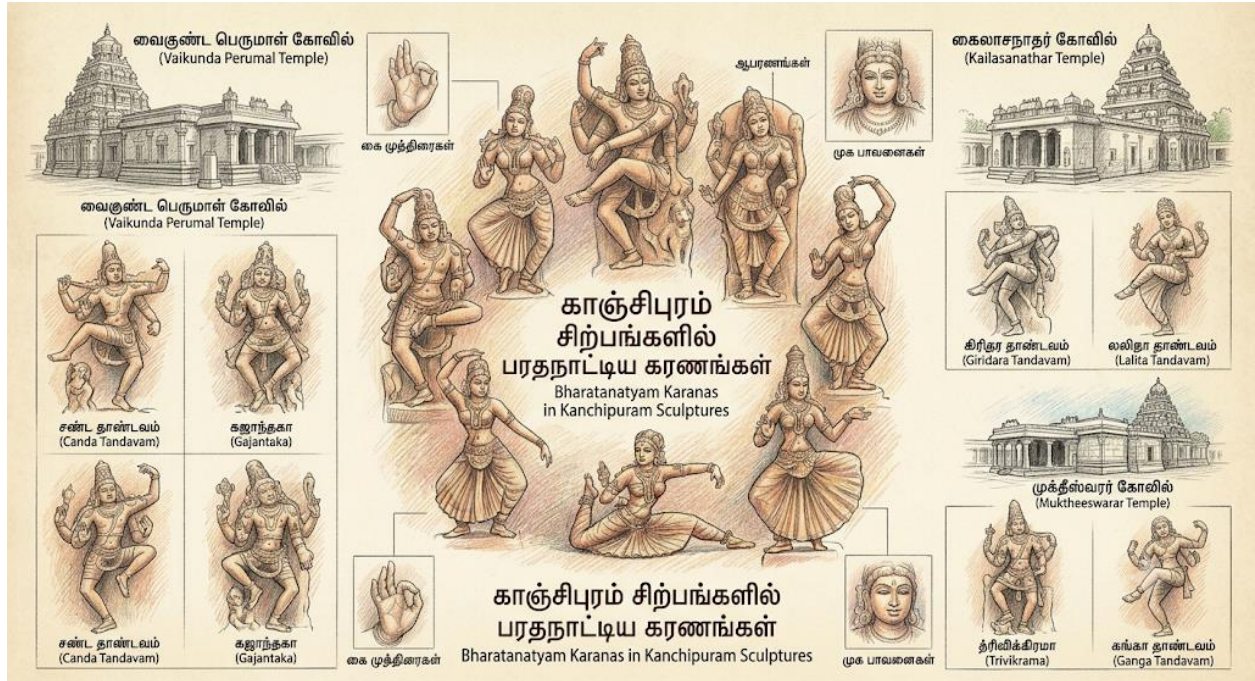
பரதநாட்டியத்தின் வளர்ச்சியில் காஞ்சிபுரம் பாணி மிகத் தொன்மையான மற்றும் தனித்துவமான ஒரு மரபாகும். கோயில் சிற்பங்களுக்கும் இந்த நடன பாணிக்கும் இடையிலான தொடர்பு மிக நெருக்கமானது.

தோற்றம்

காஞ்சிபுரம் பாணி, மற்ற பாணிகளை விட பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது. இது பல்லவர் மற்றும் சோழர் காலத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு உருவானது. தேவதாசி மரபு: காஞ்சிபுரம் காமாட்சி அம்மன் கோயில் மற்றும் ஏகாம்பரநாதர் கோயில்களில் கைங்கர்யம் செய்த நடனக் கலைஞர்களால் (தேவதாசிகள்) இம்மரபு காக்கப்பட்டது. முக்கிய ஆளுமைகள்: காஞ்சிபுரம் முத்துக்கண்ணப்பன் மற்றும் குப்பையா பிள்ளை போன்றோர் இந்த பாணியின் முக்கிய தூண்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

சிறப்பம்சங்கள்: இதில் அடவுகள் மிகவும் நிதானமாகவும், உடலின் வளைவுகள் (Bends) மற்றும் அங்கசுத்தி (Body alignment) மிகத் துல்லியமாகவும் இருக்கும். இதில் 'தத்தையத் தா' போன்ற அடவுகள் மிகவும் பிரபலம்.

சிற்பங்கள் மற்றும் நடனத் தொடர்பு

காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள சிற்பங்கள், பரதநாட்டியத்தின் இலக்கணமான நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு வாழும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

வைகுண்ட பெருமாள் கோயில்: பல்லவர் காலத்துச் சிற்பங்கள் இங்கே அதிகம். இதில் நடனக் கலைஞர்களின் பல்வேறு நிலைகள் (Postures) செதுக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, அன்றைய காலத்து ஆடை மற்றும் அணிகலன்களை இச்சிற்பங்கள் மூலம் அறியலாம்.

கைலாசநாதர் கோயில்: இக்கோயிலில் சிவபெருமான் ஆடும் சந்தியா தாண்டவம் மற்றும் பல்வேறு கரணங்கள் (Karana) சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சிற்பங்கள் காஞ்சிபுரம் பாணியின் உடலமைப்பிற்கு (Postures) ஒரு ஆதாரமாக அமைகின்றன.

முத்தீஸ்வரர் கோயில்: இங்குள்ள சிற்பங்களில் காணப்படும் நுணுக்கமான கைமுத்திரைகள் மற்றும் பாத வேலைப்பாடுகள் காஞ்சிபுரம் பாணியின் தனித்துவத்தை பறைசாற்றுகின்றன.

தஞ்சாவூர் பாணி (Tanjore Quartet) உருவாவதற்கு முன்பே காஞ்சிபுரத்தில் இந்த நடன மரபு செழித்து விளங்கியது. பிற்காலத்தில் இது மற்ற பாணிகளுடன் கலந்து இன்று ஒரு செழுமையான கலையாக உருவெடுத்துள்ளது.

பரதநாட்டியத்தில் காஞ்சிபுரம் பாணி (Kanchipuram Style) என்பது நடனக் கலைஞரின் தோற்றத்திற்கு ஒரு கம்பீரத்தையும், பாரம்பரியத் தன்மையையும் வழங்குகிறது. பொதுவாகப் பரதநாட்டிய உடைகள் பட்டுத் துணிகளால் தைக்கப்பட்டாலும், காஞ்சிபுரம் பட்டுத் துணிகளைப் பயன்படுத்துவதில் சில தனித்துவமான சிறப்பம்சங்கள் உள்ளன:

1. ஆடையின் கட்டமைப்பு (Structure)

பரதநாட்டிய ஆடை பொதுவாகப் பல பாகங்களைக் கொண்டது. காஞ்சிபுரம் பாணியில் அவை பின்வருமாறு அமையும்:

- விசிறி (Pleats/Fan): இதுவே இந்த ஆடையின் மிக முக்கியமான பகுதி. கால்களை விரித்து ஆடும்போது (அரைமண்டி நிலையில்), காஞ்சிபுரம் பட்டின் தடிமனான ஜரிகை பார்டர்கள் ஒரு அழகான விசிறி போல் விரிந்து காட்சியளிக்கும்.
- தாவணி / மேலாடை: மார்புப் பகுதியில் குறுக்காக வரும் துணி, காஞ்சிபுரம் பட்டின் பிரத்யேக பார்டர் வேலைப்பாடுகளுடன் தைக்கப்படும்.

2. பார்டர்களின் முக்கியத்துவம் (The Border)

காஞ்சிபுரம் பட்டுக்கே உரித்தான பெரிய பார்டர்கள் (Temple Borders) நடன அசைவுகளின் போது எடுப்பாகத் தெரியும்.

- கோபுரம் டிசைன்: முக்கோண வடிவிலான 'கோபுரம்' டிசைன்கள் விசிறி மற்றும் கைக்காப்புகளில் பயன்படுத்தப்படுவது பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்கும்.
- ஜரிகை வேலைப்பாடு: இதில் உள்ள அடர்த்தியான ஜரிகை, மேடை விளக்குகளின் ஒளியில் பிரதிபலிக்கும்போது நடனக் கலைஞருக்கு ஒரு தெய்வீகப் பொலிவைத் தரும்.

3. நிறத் தேர்வுகள் (Contrast Colors)

காஞ்சிபுரம் பாணியில் வண்ண முரண்கள் (Contrast) அதிகம் பயன்படுத்தப்படும்.

- உதாரணமாக, பச்சை நிற உடலுக்கு சிவப்பு நிற பார்டர் அல்லது நீல நிற உடலுக்கு மஞ்சள் நிற பார்டர்.
- இந்த நிறத் தேர்வுகள் மேடையில் கலைஞரின் கை, கால் முத்திரைகளை (Mudras) தூரத்திலிருந்து பார்ப்பவர்களுக்கும் தெளிவாகக் காட்ட உதவும்.

4. ஆயுள் மற்றும் உறுதி (Durability)

பரதநாட்டியம் என்பது அதிக உடல் அசைவுகளைக் கொண்ட கலை.

- காஞ்சிபுரம் பட்டு நூல்கள் பலமாக முறுக்கப்பட்டிருப்பதால் (3-ply silk), ஆடை எளிதில் கிழியாது.
- எத்தனை முறை துவைத்தாலும் அல்லது பயன்படுத்தினாலும் அதன் மெருகு குறையாமல் இருக்கும்.

5. ஆபரணங்களுடன் பொருத்தம்

காஞ்சிபுரம் பட்டு ஆடையுடன், கோவில் நகைகள் (Temple Jewellery) அணியும்போது அது முழுமையான தென்னிந்தியப் பாரம்பரியத் தோற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆடையில் உள்ள தங்க ஜரிகையும், நகைகளில் உள்ள சிவப்பு/பச்சை கற்களும் ஒன்றோடொன்று இயைந்து கலைநயத்தை மேம்படுத்தும்.

காஞ்சிபுரம் பாணியைப் பேணிக் காத்த மற்றும் வளர்த்தெடுத்த முக்கியக் கலைஞர்கள் மற்றும் குருமார்கள்

இந்த பாணி அடிப்படையில் தேவதாசி மரபிலிருந்து உருவானது. இதனைத் தலைமுறை தலைமுறையாகக் கொண்டு சேர்த்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள்:

1. காஞ்சிபுரம் முத்துக்கண்ணப்பன் (Kanchipuram Muthukannappan)

- இவர் காஞ்சிபுரம் பாணியின் மிக முக்கியமான மற்றும் கடைசித் தலைமுறை ஆளுமைகளில் ஒருவர்.
- காஞ்சிபுரம் காமாட்சி அம்மன் கோயிலில் நடனக் கைங்கர்யம் செய்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்.
- இவருடைய கலைச் சேவையைப் பாராட்டி இந்திய அரசு இவருக்கு பத்மஸ்ரீ விருது வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

2. காஞ்சிபுரம் குப்பையா பிள்ளை (Kanchipuram Kuppiyah Pillai)

- இந்தப் பாணியை முறையாகப் பயிற்றுவித்து, அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு சென்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு.
- இவர் புகழ்பெற்ற 'ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி பரத நாட்டிய கலா மந்திர்' (மும்பை) நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்தவர்.

3. காஞ்சிபுரம் எல்லப்பா பிள்ளை (Kanchipuram Ellappa Pillai)

- பரதநாட்டிய உலகின் மிகச்சிறந்த குருமார்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுபவர்.
- காஞ்சிபுரம் பாணியின் நுணுக்கங்களை மிகத் துல்லியமாகப் பயிற்றுவிப்பதில் வல்லவர்.
- புகழ்பெற்ற நடனக் கலைஞர் யாமினி கிருஷ்ணமூர்த்தி இவருடைய சீடர் ஆவார்.

4. பிற முக்கிய கலைஞர்கள்:

- நடவர் செல்வம்: இந்தப் பாணியின் மரபுகளைக் காப்பாற்றிய மற்றும் மொரு முக்கியமான கலைஞர்.

• திருமதி. ஞானாம்பாள்: காஞ்சிபுரம் பாணியின் மரபார்ந்த நடன முறைகளை மேடைகளில் நிகழ்த்திக் காட்டியவர்.

இந்தக் கலைஞர்களின் பங்களிப்பு:

இவர்கள் காஞ்சிபுரம் பாணிக்கே உரித்தான ஆழமான அரைமண்டி, சிற்பங்களைப் போன்ற நிலைத்தன்மை (Stillness) மற்றும் கோயில்களில் மட்டுமே ஆடப்பட்ட தனித்துவமான சடங்கு நடனங்களை (Ritualistic dances) முறைப்படுத்தி இன்றைய தலைமுறைக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

குறிப்பாக, முத்துக்கண்ணப்பன் போன்றவர்கள் இன்றும் இந்தப் பாணியின் பாரம்பரியப் பாடல்களை (Padams) மற்றும் அபூர்வமான அடவு முறைகளை ஆவணப்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர்.

மெலட்டுர் பாணி (Melattur Bani)

மெலட்டுர் பாணி (Melattur Bani) என்பது பரதநாட்டியத்தின் மற்ற பாணிகளில் இருந்து சற்றே மாறுபட்ட, மிகவும் தனித்துவமான ஒரு பாணியாகும். இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மெலட்டுர் என்ற ஊரில் தோன்றிய 'பாகவத மேளா' (நாட்டிய நாடகம்) பாரம்பரியத்தில் இருந்து உருவானது.

தோற்றம் மற்றும் பின்னணி

இந்தப் பாணி மங்களம் கணபதி ஐயர் என்பவரால் முறைப்படுத்தப்பட்டது. இது பெரும்பாலும் கோயில்களில் இறைவனுக்கு முன்பாக ஆடப்படும் புனிதமான நடனமாக வளர்ந்தது. மற்ற பாணிகள் மேடைக்காக (Concert style) வடிவம் பெற்றபோது, மெலட்டுர் பாணி கதைகளைச் சொல்லும் நாடகத் தன்மையை (Dramatic element) அதிகமாகக் கொண்டிருந்தது.

மெலட்டுர் பாணியின் தனித்துவமான சிறப்பம்சங்கள்

இயல்பான அரைமண்டி: மற்ற பாணிகளில் கால்கள் 180 டிகிரியில் இருக்க வேண்டும் என்ற கண்டிப்பு உண்டு. ஆனால், மெலட்டுர் பாணியில் உடலின் இயற்கையான அமைப்புக்கு ஏற்ப (Natural turnout) அரைமண்டி அமையும். இது மூட்டுகளுக்கு அதிக அழுத்தம் தராமல் ஆடுவதற்கு உதவுகிறது.

குதிக்கால்களைத் தட்டுதல் (Stamping): இதில் தரையை ஓங்கித் தட்டும் முறையை விட, கால்களை மென்மையாகக் கையாளுதல் (Soft footwork) அதிகம் காணப்படும். தரையைத் தட்டும்போது ஏற்படும் சத்தத்தை விட, லயத்தின் ஓட்டத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தரப்படும்.

அபிநயத்தின் ஆதிக்கம்: இது பாகவத மேளாவில் இருந்து வந்ததால், உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதில் (Satvika Abhinaya) இந்தப் பாணி முதலிடம் வகிக்கிறது. முக பாவனைகள் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், உணர்ச்சிகரமாகவும் இருக்கும்.

மற்ற பாணிகளிலிருந்து வேறுபடும் நுணுக்கங்கள்

பஞ்ச நடைகள்: இந்தப் பாணியில் ஜதிகள் அமைக்கும்போது 'பஞ்ச நடைகள்' (ஐந்து வகை தாள ஓட்டங்கள்) மிகவும் சிக்கலான முறையில் பயன்படுத்தப்படும்.

உடல் வளைவுகள்: வழுவுர் பாணியைப் போலவே இதிலும் நளினமான உடல் வளைவுகள் உண்டு. ஆனால், அவை நாடகப் பாத்திரத்தின் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தவே பயன்படுத்தப்படும்.

சுழற்சிகள் (Chakkar): கதக் நடனத்தில் வருவதைப் போன்ற சில வேகமான சுழற்சிகள் இந்தப் பாணியில் ஆங்காங்கே இடம்பெறுவது இதன் சிறப்பம்சம்.

முக்கியக் கலைஞர்கள்

மெலட்டுர் பாணியை இன்றைய தலைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தவர்களில் மிக முக்கியமானவர் திரு. வி.ஜே. மாதவன் (V.J. Madhavan). மேலும், மெலட்டுர் பாகவத மேளா குழுவினர் இன்றும் இந்த பாரம்பரியத்தை மாறாமல் காத்து வருகின்றனர்.

ஆடை அலங்காரம்

பரதநாட்டியத்தில் ஆடை அலங்காரத்தை 'ஆஹார்ய அபிநயம்' (Aharya Abhinaya) என்று அழைப்பார்கள். ஒவ்வொரு பாணிக்கும் ஆடை அணிவதிலும், ஒப்பனை செய்வதிலும் சில நுணுக்கமான வேறுபாடுகள் உள்ளன.

பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் அலங்கார முறைகளை இங்கே காணலாம்:

ஆடை வகைகள் (Costume Styles)

ஆடைகள் பொதுவாக 'காஞ்சிபுரம் பட்டு' அல்லது 'தர்மாவரம் பட்டு' துணிகளால் தைக்கப்படுகின்றன. இதில் இரண்டு முக்கிய வகைகள் உள்ளன:

- **பிஜாமா/பான்ட்ஸ் ஸ்டைல் (Pyjama/Pant Style):** இது மிகவும் பிரபலமானது. இதில் கால்களுக்கு இடையில் துணி தைக்கப்பட்டு, முன்பக்கம் 'விசிறி' (Pleats) வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது 'அரைமண்டி' நிலையில் ஆடும்போது அழகாக விரியும்.

- **பாவாடை/ஸ்கர்ட் ஸ்டைல் (Skirt/Saree Style):** இது பாரம்பரியமான முறை. சேலையைப் போன்றே இருக்கும், ஆனால் நடனத்திற்கு வசதியாக முன்பக்கம் விசிறி மடிப்புகள் தைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பாணி ரீதியான ஆடை மாற்றங்கள்

பாணி	ஆடை அலங்காரத்தின் சிறப்பம்சங்கள்
தஞ்சாவூர், பந்தனைநல்லூர்	மிகவும் பாரம்பரியமான பட்டுச் சேலைகள், அதிக வேலைப்பாடுகள் கொண்ட பார்டர்கள்(Border) பயன்படுத்தப்படும்.
வழுவுர்	ஆடம்பரமான மற்றும் கவர்ச்சியான நிறங்கள், விசிறிகள் சற்று நீளமாகவும், ஜரிகை வேலைப்பாடுகள் அதிகமாகவும் இருக்கும்.

கலாஷேத்ரா	ருக்மிணிதேவி அறிமுகப்படுத்திய 'தார்' முறை. இதில் விசிறிகள் மிகத் துல்லியமாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும். மேன்மையான நிறங்கள் மற்றும் நேர்த்தியான பட்டுத் துணிகள் பயன்படுத்தப்படும்.
மெலட்டுர்	நாடகத் தன்மை கொண்டதால், பாத்திரங்களுக்கு ஏற்ப வண்ணமயமான மற்றும் பழங்கால பாணி ஆடைகள் இருக்கும்.
காஞ்சிபுரம்	காஞ்சிபுர ஜரிகை வேலைப்பாடுகளுடன் முக்கோண வடிவிலான கோபுர டிசைன்களில் விசிறி காணப்படும்

ஆபரணங்கள் (Jewellery - Temple Jewellery)

பரதநாட்டியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் ஆபரணங்கள் 'கெம்பு' (Kempu) கற்கள் பதிக்கப்பட்ட 'கோயில் ஆபரணங்கள்' ஆகும்.

- தலை அலங்காரம்: தலை உச்சி (Rakodi), நெற்றிச் சுட்டி (Chandran-Sooryan - சந்திரன் மற்றும் சூரியன்).
- கழுத்து: அட்டிகை (குறுகிய மாலை) மற்றும் லாக்கெட் வைத்த நீண்ட சரடு (Mulla moli).
- காது: ஜிமிக்கி மற்றும் மாட்டியல் (காதுடன் இணைக்கும் சங்கிலி).
- கை: வங்கி (தோள் பட்டை அணி), வளையல்கள்.
- இடுப்பு: ஒட்டியாணம் (இது ஆடையைச் சரியாகப் பிடித்துக்கொள்ள உதவும்).
- கால்கள்: சலங்கை (Ghungroo) - இது ஒரு கலைஞரின் மிக முக்கியமான ஆபரணம்.

ஒப்பனை (Makeup)

- கண்கள்: கண்கள் பெரியதாகத் தெரிவதற்காக அடர்த்தியான மை (Kajal) மற்றும் ஐலைனர் இடப்படும். இது கலைஞரின் பார்வையை (Drishti) தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் தெளிவாகக் காட்டும்.
- அல்தா (Alta/Marudhani): உள்ளங்கைகளிலும், பாதங்களிலும், விரல் நுனிகளிலும் சிவப்பு நிறச் சாயம் (அல்தா) பூசப்படும். இது கை முத்திரைகளையும் (Mudras), கால்தாளங்களையும் அழகாக முன்னிலைப்படுத்துகிறது.
- தலைமுடி: பொதுவாகப் பின்னி, பூச்சுடி (சடைவில்லைகள் வைத்து) அலங்கரிக்கப்படும்.

சலங்கை - புனிதமான அம்சம்

சலங்கைகள் வெறும் ஆபரணம் மட்டுமல்ல, அவை ஒரு கலைஞரின் தாள ஞானத்தின் சின்னம். பொதுவாக 100 முதல் 200 மணிகள் வரை கொண்ட சலங்கைகள் கால்களில் கட்டப்படும்.

முடிவுரை

பரதநாட்டியத்தின் பல்வேறு பாணிகளை உற்று நோக்கும்போது, அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு காலகட்டத்தின் தேவையையும், அந்தந்தக் குருமார்களின் அர்ப்பணிப்பையும் பறைசாற்றுவதைக் காணமுடிகிறது. தஞ்சாவூர் பாணியின் பாரம்பரிய நேர்த்தியும், வழுவுர் பாணியின் சிற்பக்கலை நளினமும், கலாசேஷத்ரா பாணியின் நவீன ஒழுக்கமும், பந்தனைநல்லூர் பாணியின் வலிமையான கம்பீரமும், மெலட்டுர் பாணியின் உணர்ச்சிகரமான நாடகத் தன்மையும் இணைந்து பரதநாட்டியம் எனும் கலைக் கடலை நிறைவு செய்கின்றன.

காலத்தின் ஓட்டத்தில் ஆடை அலங்காரங்களிலும் (ஆஹார்ய அபிநயம்), மேடை உத்திகளிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், இப்பாணிகள் அனைத்தும் 'பாவம்', 'ராகம்', 'தாளம்' என்ற அடிப்படை மும்மணிகளைத் சிதையாமல் பாதுகாத்து வருகின்றன. கலை என்பது தேங்கி நிற்கும் நீரல்ல; அது ஓடும் நதி. எனவே, இப்பாணிகளின் தனித்துவத்தை மாற்றாமல் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்வது ஒவ்வொரு கலைஞரின் கடமையாகும். பன்முகத்தன்மை கொண்ட இப்பாணிகளே பரதநாட்டியத்தை இன்றும் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும் உந்துசக்தியாகத் திகழ்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

உசாத்துணை

1. அருண்டேல், ரு. தே. (1936). பரதநாட்டியம்: ஒரு மறுமலர்ச்சி. கலாசேஷத்ரா வெளியீடு.
2. இராமகிருஷ்ணன், மு. (2012). பரதக்கலை. பாரி நிலையம்.
3. இராசமாணிக்கனார், மா. (2005). தமிழகக் கலைகள். பூம்புகார் பதிப்பகம்.
4. கோத்தாரி, சு. (2000). பரதநாட்டியம்: இந்திய செவ்வியல் நடனக் கலை. மார்க் வெளியீடுகள். (Original work: Kothari, S. (2000). Bharata Natyam: Indian Classical Dance Art. Marg Publications).
5. சாமிநாத ஐயர், உ. வே. (1982). நல்லிசைப் புலவர்கள்: தஞ்சை நால்வர் வரலாறு. மகாமகோபாத்யாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்.
6. சாம்சன், லீ. (2010). ருக்மிணி தேவி: ஒரு வாழ்க்கை வரலாறு. பெங்குயின் புக்ஸ். (Original work: Samson, L. (2010). Rukmini Devi: A Life. Penguin Books).
7. ஜெகன்னாத ராவ், சா. (1995). பரதக் கலைக் கோட்பாடு மற்றும் செய்முறை. ஸ்ரீ சத்குரு வெளியீடுகள்.
8. வாத்தஸ்யாயன், க. (1997). இந்திய செவ்வியல் நடனம். சங்கீத நாடக அகாதமி. (Original work: Vatsyayan, K. (1997). Indian Classical Dance. Sangeet Natak Akademi).

*I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work